

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

VIII. De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

conqueritur, se carne seruire legi peccati. Non enim penes nos est, sed solius Dei est iudicare, quæ, quanta & quotuplicia sint peccata, vt scriptum est Psal. 144. Ne intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur coram te omnis viuens. Et Paulus 1. Cor 4. inquit: Nullius quidem mihi conscius sum, sed per hoc non iustificatus sum.

VIII. De Confessione.

CVM ABSOLVTIO & virtus clauium, etiam sit consolatio & auxilium contra peccatum & malam conscientiam, in Euangelio ab ipso Christo instituta, nequaquam in Ecclesia confessio & absolutio abolenda est, præsertim, propter teneras & pauidas conscientias, & propter iuuentutem indomitam, & petulantem, vt audiatur, examinetur, & instituat in doctrina Christiana.

Enumeratio autem peccatorum debet esse unicuique libera, quid enumerare aut non enumerare velit. Quam diu enim in carne sumus, non mentiemur confitentes & dicentes: Agnosco, me miserum esse peccatorem, & scatero peccatis. Rom. 7. Sentio aliam legem in membris meis, &c. Et cū Absolutio priuata ab officio Clauium oriatur, negligenda non est, sed maximi facienda, sicut & alia officia Christianæ Ecclesiæ magnitacienda sunt.

Et in his, quæ vocale & externum Verbum concernunt, constanter teneudum est, Deum nemini Spiritum vel gratiam suam largiri, nisi per Verbum, & cum verbo externo & præcedere, vt ita præmuniamus nos aduersum Enthusiastas, id est, spiritus, qui iactant, se ante verbum & sine verbo Spiritum habere, & ideo scripturam sine vocale verbum iudicant, fleant & reflectunt pro libito, vt faciebat Monerarius, & multi adhuc hodie, qui acutè discernere volunt. inter

p. 378. vide
Contradictione

Spiri-

Spiritum & literam, & neutrum norunt, nec quid lo-
ruant, sciunt. Quid, quod etiam Papatus simpliciter
merus Enthufiasmus, quo Papa gloriatur, omnia
esse in ferinio fui pectoris, & quidquid ipse in Eccle-
fua fentit & iuber, id Spiritū & iustum esse, etiam si
pra & contra fcripturam & vocale verbum aliquid
tuat & præcipiat.

Hoc in vniuerfum antiquus est Satanas & ferpens
qui etiam Adamum & Eam in enthufiasmum con-
ciebat, & ab externo verbo Dei ad fpiritualitates
proprijs opiniones abducebat, id quod tamen & ipse
per alia externa verba perficiebat, perinde ac hodie no-
ftri Enthufiaftræ externum verbum damnant, & tamen
ipfi non filent, fed mundum garrulitatibus & fcriptio-
nibus implent, quafi verò Spiritus per fcripta & voca-
le verbum Apoftolorum venire nequeat, fed per ipfo-
rum verba & fcripta primū veniat. Cur ergo non ipfi
etiam omitrunt fuas conciones & fcriptiones, donec
Spiritus ipse ad homines, fine ipforum fcriptis, & ante
ea veniat, quemadmodum glorientur, Spiritum fe ac-
cepiffe fine prædicatione fcripturarum? Sed de his
non vacat pluribus difputare, Et fatis alijs de his an-
bis dictum est.

Nam etiam ij, qui ante Baptifmum credunt, vel
Baptifmo credere incipiunt, per externum præcedens
verbum credunt, vt adulti. Audiunt enim: Quicum-
crediderit & baptizatus fuerit, faluus erit: etiam si pri-
mū increduli post decennium accipiant Spiritum
baptifmum, Cornelius Actor, 10. longè antè audierat
apud Iudæos de venturo Meflia, per quem iustus co-
Deo, preces & eleemofynas Deo gratas præftabat
fide, (ficut Lucas eum nominat iuftam, pium & timen-
tem Dei) & fine præcedente illo verbo atq; auditu
credere & iustus esse non poterat. Petrus autem præfa-
re ei iuebatur, Mefliam (in quem venturum hæc

ille crediderat iam aduenisse, vt fides eius de venturo Messia, eum apud induratos & incredulos Iudæos non captiuam teneret, sed vt sciret, se saluandum esse per presentem Messiam, & hunc cum Iudæorum turba non negaret, nec persequeretur, &c.

Quid multis? Enthusiasmus insitus est Adamo & filijs eius à primo lapsu vsq; ad finem mundi, ab antiquo Dracone ipsis veneno quodam implantatus & infusus, estq; omnium hæresiu, & Papatu, & Mahometismi origo, vis, vita & potentia. Quare in hoc nobis est constanter perseverandū, quod Deus non velit nobiscum aliter agere, nisi per vocale verbum & sacramenta, & quod, quidquid sine verbo & sacramentis iactatur, vt spiritus, sit ipse diabolus. Nam Deus etiam Mosis voluit apparere per rubum ardentem, & vocale verbū. Et nullus Propheta, siue Elias, siue Elisæus, Spiritum sine decalogo siue verbo vocali accepit. Et Iohannes baptista nec concipiebatur sine Gabrielis præcedente verbo, nec in matris utero saliebat sine Mariæ verbo. Et Petrus inquit: Prophetæ non ex voluntate humana, sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt, sancti Dei homines, qui sine verbo externo non erant sancti, nec à Spiritu sancto, vt non sancti, seu profani, ad prophetandum impulsis; sed sancti erant, inquit Petrus, cum per eos Spiritus sanctus loqueretur.

2. Pet. I.

IX. De Excommunicatione.

MAiorem illam excommunicationem, quam Papa ita nominat, nõ nisi ciuilem pœnam esse ducimus, non pertinentem ad nos ministros Ecclesiæ. Minor autem, quam nominat, vera & Christiana est excommunicatio, quæ manifestos & obstinatos peccatores non admittit ad sacramentum & communionem Ecclesiæ, donec emendentur, & scelera vitent. Et ministri non debent confundere hanc Eccle-